

8. A szakképzési hozzájárulással kapcsolatban végzett ellenőrzések tapasztalatai³⁷

A Budapest Főváros Kormányhivatalának Munkaügyi Központja részéről most már rendszernek tekinthető az adatszolgáltatás az Adó Főigazgatóság részére, mely a szakképzési hozzájárulás elszámolásával kapcsolatban keletkezett, **határidőn túl teljesített, illetve a hiánypótlást határidőre nem teljesített hozzájárulásra kötelezettek adatszolgáltatására vonatkozik.**

A szakképzési hozzájárulást a saját munkavállalói részére szervezett képzéssel teljesítő hozzájárulásra kötelezett költségei elszámolásának feltételeiről és az elszámolás szabályairól szóló 15/2009. (VII.24.) SZMM rendelet alapján adózónak a tárgyévre elszámolt képzésre vonatkozóan adatszolgáltatást kell benyújtania a tárgyévet követő év második hónapjának 25. napjáig a székhelye szerint illetékes fővárosi és megyei kormányhivatal munkaügyi központja részére.

A jogszabály szerint az adatszolgáltatás megfelelő teljesítését, valamint a benyújtott dokumentumokban szereplő adatok tartalmát a munkaügyi központ ellenőrzi. Az ellenőrzés során feltárt szabálytalanságokról a munkaügyi központ az ellenőrzést követő 30 napon belül az ellenőrzéssel összefüggő dokumentumok megküldésével tájékoztatja a területileg illetékes Adó Főigazgatóságot.

A hozzájárulásra kötelezett **akkor csökkentheti** – a rendeletben meghatározott mértékkel – a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. § (3) bekezdésében meghatározott bruttó kötelezettségét, ha a képzésről az adatszolgáltatást meghatározott formában és időpontban teljesíti.

A Budapest Főváros Kormányhivatalának Munkaügyi Központja két adatbázist adott át, mely összesen 143 adózót tartalmazott. Az Adóigazgatóságok illetékessége szerinti adózók esetében, eddig 55 vizsgálat került elrendelésre, melyből jelenleg 4 van folyamatban, 38 bevallást a megindított vizsgálatok hatására önellenőrzéssel módosított az adózó, 8 adózónál 6 170 000 Ft adókülönbözet került megállapításra 5 pedig megállapítás nélkül zárult.

██████████ (székhely: ██████████ adószám: ██████████ megbízólevél száma ██████████) adózónál első fokon 2013. április 9-én jogerőre emelkedett vizsgálat során megállapításra került, hogy a társaság 2009. és 2010. üzleti években saját munkavállalói számára felnőttképzési szerződés alapján megszervezett képzés költségével csökkentette bruttó szakképzési hozzájárulási kötelezettségét. Azonban a 15/2009. (VIII.24.) SZMM rendelet 3. §-ában előírt együttes feltételeknek nem felelt meg, mivel sem a 2009., sem 2010. évben nem tett eleget adatszolgáltatási kötelezettségének. Mindezek alapján a revízió nem fogadta el az adózó által figyelembe vett, saját dolgozó képzéseként levonásba helyezett költségeket és szakképzési hozzájárulás adónemben 2009. üzleti évre 1 560 000 Ft, 2010. üzleti évre 2 067 000 Ft adókülönbözetet állapított meg adózó terhére. Az összegek költségként való elszámolása mindkét időszakban megtörtént.

Az adózó terhére megállapított szakképzési hozzájárulás a Számv. tv. 79. § (1) bekezdése alapján személyi jellegű ráfordítások közé sorolandó, úgymint az alkalmazottaknak munkabéreként, a szövetkezet tagjainak munkadíjként elszámolt összeg, a természetes személy tulajdonos (tag) személyes közreműködése ellenértékéeként kivett összeg, továbbá a személyi jellegű egyéb kifizetések, valamint a bérjárulékok. Ugyanezen paragrafus (4) bekezdés értelmében bérjárulékok a nyugdíjbiztosítási és egészségbiztosítási járulékok, az egészségügyi hozzájárulás, a munkaadói járulékok, a szakképzési hozzájárulás. Mindezek alapján a 2009. üzleti évi adózás előtti eredményt

³⁷ A fejezet készítője: ██████████ (Tel.: ██████████)

1 560 000 Ft-tal, míg a 2010. üzleti évi adózás előtti eredményt 2 067 000 Ft-tal csökkentette a revízió.

Továbbá a Budapest Főváros Kormányhivatalának Munkügyi Központja az Adó Főigazgatóság rendelkezésére bocsátotta az adózók által megküldött, **2011. évben a saját dolgozók képzésére fordított összegre vonatkozó nyilvántartását.**

A 6 807 adózót tartalmazó állomány adatbázis jelleggel került átadásra Adóigazgatóságok részére, az átfogó ellenőrzések esetében az adatok hasznosítása céljából. A megküldött állományból 31 adózó esetében került sor valamennyi adónemre kiterjedő vizsgálat, 2 adózó esetében egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló ellenőrzés elrendelésére, melyek keretében a szakképzési hozzájárulás adónem is ellenőrzésre fog kerülni.

Az adóigazgatóságok saját kiválasztásai alapján azon 2-es kategóriás adózóknál, akiknél a bevételek utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzések valamennyi adónemre és költségvetési támogatásra kiterjednek, a revízió minden esetben vizsgálja a szakképzési hozzájárulás bruttó kötelezettségét, és a kötelezettség csökkentő tételeket, amely lehet szakképző iskola részére nyújtott támogatás, gyakorlati képzés megszervezése, tanulószervezővel rendelkező tanuló után igénybe vehető csökkentő tétel, valamint saját dolgozó képzésének költsége. A revízió vizsgálja az elszámolhatóság jogszerűségét és összecsúsztatását. Jellemzően az ellenőrzések szakképzési hozzájárulás adónemben adókülönbötést eredményező megállapítást saját kiválasztás alapján nem tettek.

9. A magánszemélyekkel és egyéni vállalkozásokkal kapcsolatban végzett ellenőrzések tapasztalatai³⁸

a) Magánszemélyek esetében

A beszámolási időszakban a **visszaigénylések jogszerűségének vizsgálata** kapcsán a **kiutalás előtti szja vizsgálatok** zömét a 1253-as bevalláshoz kapcsolódó személyi jövedelemadó kiutalás előtti vizsgálatok képezték.

Az adózók visszaigénylése elsősorban abból eredt, hogy olyan családi kedvezményt érvényesítettek, amelyet az adóelőleg levonáskor a kifizetők, munkáltatók nem vettek figyelembe. Szintén visszaigényléseket eredményezett az adózók részéről a lakáscélú hiteltörlesztés utáni adókedvezmény elszámolása, tőzsdei ügyletek miatti adókiegyenlítés érvényesítése, osztalékból és ingatlan bérbeadásból származó jövedelmekből a tényleges kötelezettséget meghaladóan a kifizetők által levont százalékos egészségügyi hozzájárulás, illetve a felső határt meghaladóan levont nyugdíjjárulék visszakérése.

Konkrét ellenőrzésre elsődlegesen azokat a bevallásokat jelölték ki az adóigazgatóságok, amelyek adatai eltértek az adózóra vonatkozóan havonta benyújtott kifizetésekre, juttatásokra és az azokat terhelő adókra vonatkozó havi járulékbevallásokból készülő éves összesített jövedelem kimutatás (12JOV) adataitól. Ebben a körben elemzés tárgyát képezte az adóigazgatóságok részéről az is, hogy az eltérések jelentősebb adókülönbözete megállapításához vezetnek-e. Lakáscélú hiteltörlesztés utáni adókedvezmény igénybevétele esetén külön vizsgálatra került az is, hogy az adózónak vagy az adóstársának a rendelkezésre álló adatok szerint van-e egyáltalán olyan gyermeke, aki után családi pótlékra jogosult. Ebben

³⁸ A fejezet készítője: [REDACTED] (Tel.: [REDACTED])

jelentős segítséget jelntett, hogy a családi kedvezmény érvényesítéséhez az eltartottak adatait is meg kellett adniuk az adózóknak.

Több ellenőrzést folytattak le az adóigazgatóságok annak okán, hogy a kiválasztással érintett magánszemélyek bevallási adatai és az adóhatóság rendelkezésére álló adatok, kifizetői adatszolgáltatások között eltérés mutatkozott, sok esetben kifizetői adatszolgáltatás egyáltalán nem érkezett. Az ellenőrzések többségében azonban megállapítást nyert, hogy a magánszemély rendelkezett a munkáltatója által kiállított kifizetői igazolással, aki azonban az alkalmazottra vonatkozóan nem töltte eleget járulék-bevallási kötelezettségének. A foglalkoztató az szja-bevallás benyújtásakor már általában „fantomizálódott”, így a kiutalás előtti ellenőrzések során a tényleges foglalkoztatást nem lehetett ellenőrizni, vagyis a revízió nem tudott meggyőződni a foglalkoztatás valódiságáról, az igazolásban foglaltak helyességéről. A magánszemélyek visszaigénylése a bizonylatok alapján jogosnak bizonyult, azonban ennek fedezetét ezek a foglalkoztatók általában nem fizették be a költségvetésbe.

Kiutalás előtti ellenőrzéseink során a Kelet-budapesti Adóigazgatóság találkozott olyan adózóval, aki a megbízási jogviszonyból származó bevételével szemben a jövedelem megállapításánál tételtes költségelszámolást alkalmazott. A költségeket az édesapja tulajdonában lévő gépkocsi használata címen üzemanyagszámlák alapján vette figyelembe, azonban útnyilvántartást nem vezetett. Tekintettel arra, hogy útnyilvántartás hiányában üzemanyag költség elszámolására nincs jogszabályi lehetőség és az adózó további költséget nem igazolt, az ellenőrzés az önálló tevékenység bevételével szemben 10%-os költséghányad alkalmazásával állapította meg a jövedelmet.

Az igénybevett adókedvezmények feltételeinek teljesülésére irányuló vizsgálatok terén az adóigazgatóságok a korábbi negyedévekben részletezett tapasztalatokkal rendelkeznek. A családi adókedvezmény jogszabályban előírtak szerinti érvényesítése, valamint a lakáscélú hiteltörlesztésre befizetett összeg áthúzódó kedvezményének helyes alkalmazása, az elvégzett ellenőrzések tapasztalatai alapján, még mindig sok gondot az adózók részére.

Jellemző adózói hiba volt, hogy az adózók tévesen határozták meg a kedvezményre jogosító hónapok számát és olyan hónapokra is figyelembe vettek kedvezményt, amelyekben gyermekük után családi pótlék már nem illette meg őket.

Néhány adózó olyan eltartott után vett figyelembe kedvezményt, akire vonatkozóan házastársa már teljes összegben saját bevallásában elszámolta azt. Ezen adózók nem voltak tekintettel arra, hogy a családi kedvezmény ugyan megosztható, azonban egy eltartott után csak egyszeresen vehető igénybe.

Találkoztak az adóigazgatóságok ugyanakkor olyan adózókkal is, akik élettársuk gyermeke után velük megosztva vették figyelembe a családi kedvezményt annak ellenére, hogy élettársuk gyermekét egyedül nevelő szülőkre vonatkozó családi pótlékban részesült, a kedvezmény megosztására közöttük ezért nem volt lehetőség.

A Dél-budapesti Adóigazgatóság találkozott olyan esettel is, hogy az adózó úgy vett igénybe családi kedvezményt, hogy családi pótlékra nem volt jogosult, mivel külföldi állampolgárként csak tartózkodási engedéllyel rendelkezett Magyarországon, így gyermekei után családi támogatást nem kaphatott.

Volt olyan adózó is, aki tandíj utáni halasztott kedvezményként olyan oktatási költségei után számolt el adókedvezményt, amely nem a felsőoktatásban, illetve felnőttképzésben folytatott tanulmányait érintően merült fel, és amelyről megfelelő igazolással sem rendelkezett.

A lakáscélú hiteltörlesztés utáni adókedvezmény jogosulatlan igénybevételét állapították meg az adóigazgatóságok több esetben azért, mert néhány adózó nem volt tekintettel arra, hogy a 2012. évben a kedvezményt az időbeli korlát miatt csak akkor érvényesíthették volna, ha lett volna családi pótlékra jogosult gyermekük. Előfordult az is, hogy az adózók a 2012. évben annak ellenére érvényesítették lakáscélú hiteltörlesztésük után adókedvezményt, hogy lakásszerzésükkel kapcsolatban lakásépítési kedvezményben részesültek, így az adókedvezményre ebben az évben már nem voltak jogosultak.

Előfordult olyan eset is, amikor ugyanazon ingatlanra felvett hitel törlesztése után mind az adózó, mind pedig házastársa érvényesített adókedvezményt, jöllehet annak közöttük történő megosztását a jogszabályi rendelkezések nem tették lehetővé.

Jelemezhető esetkörként említhető, hogy az adózók egy része a lakáscélú hiteltörlesztés utáni adókedvezmény érvényesítésekor tévesen határozta meg a rájuk vonatkozó jövedelemkorlátot annak ellenére, hogy gyermekgondozási segélyre családjukban senki nem volt jogosult, mégis a magasabb összegű jövedelemkorláttal számoltak.

Sok gondot okoz az adóigazgatóságok részére a külföldi állampolgárok magyarországi munkavállalásával kapcsolatos tényállások feltárása.

Így történt ez a Kelet-budapesti Adóigazgatóság által vizsgált adózónál is, aki önellenőrzés keretében jelentősen lecsökkentette Magyarországon kirendelés keretében végzett munkáért, a külföldi munkáltatójától kapott, korábbi bevallásában szerepeltetett munkabérért, ezzel együtt az adófizetési kötelezettségét is. Az adózó képviselőjének az adóhatóságon tett nyilatkozata szerint a külföldi munkáltató által fizetett, de bevételnek nem minősülő – a bevallásban tévesen munkaviszonyból származó jövedelemként szerepeltetett – lakhatási költségtérítés, valamint az arra eső személyi jövedelemadó és különadó fizetési kötelezettség összegével került a jövedelem csökkentésre. A külföldi munkáltató a magánszemély adóhatóságnál vezetett adófolyószámláira személyi jövedelemadó és különadó előleget utalt. A külföldi munkáltató által kiállított igazolások és az adófolyószámlák egyeztetése során megállapításra került, hogy az igazolás a munkáltató által az adóhivatal részére átutalt, az adózó adófolyószámláján ténylegesen jóváírt befizetéseknel kisebb összegeket tartalmazott. A külföldi adóhatóság nemzetközi megkeresésre megküldött tájékoztatása szerint a véletlen adótűlfizetés vonatkozásában nem történt megállapodás az adózó és a külföldi munkáltató között. Az eljárás során az adóhatóság megállapította, hogy a külföldi munkáltató által ténylegesen az adózó adófolyószámláira utalt adók, adóelőlegek az adózó munkaviszonyból származó jövedelmét képezték.

A Dél-budapesti Adóigazgatóság találkozott olyan visszaigénylést tartalmazó 2012. évi személyi jövedelemadó bevallással is, amelyet nem a rajta feltüntetett adózó, hanem adataival visszaélve más személy nyújtott be. Az ügyben büntető feljelentés megtételét kezdeményezték.

A beszámolási időszakban a visszafizetendő adókedvezmények terén az adóigazgatóságok továbbra is figyelemmel kísérik a biztosítás felett rendelkezési jogot gyakorló adózókat. Általában megállapítható, hogy az adózók nem szerepeltetik bevallásaikban a visszafizetendő biztosítási kedvezményt, mivel a rendelkezési jog gyakorlása során erre egyrészt nem kapnak kellő tájékoztatást, másrészt a kitöltési útmutató használata során csak az igazolásaikhoz kapcsolódó sorok magyarázatát olvassák el, és nem merül fel bennünk, hogy biztosításuk után esetlegesen fizetési kötelezettségük keletkezhetett. A megállapítások kapcsán azonban elmondható, hogy a figyelembe vehető 2009. évben az adózók már jellemzően nem vettek igénybe adókedvezményt, vagy csökkent a befizetés, ezért a visszafizetési kötelezettség már sok esetben 50 ezer forint alatt maradt.

A különadózó jövedelmet szerző adózók vizsgálata során osztalékból származó jövedelmeket érintően olyan adózóknál állapított meg adókülönbötet a Dél-budapesti Adóigazgatóság, akiknek a 2007. évben kifizetett osztalékok egy részéből a kifizető csak 10 %-os adót vont le, jöllehet azt 25 %-os mértékű adó terhelte. A magánszemélyeknél végzett vizsgálat megállapításait az osztalékot kifizető gazdasági társaság ellenőrzése során feltártak alapozták meg.

Ingtalanértékesítésből származó jövedelmek ellenőrzésére a Pest Megyei Adóigazgatóság kiválasztási listát készített olyan adózók vonatkozásában, akik bevallásaikban ingatlanértékesítést nem szerepeltettek, azonban az illeték szakterület kontroll adatai alapján kapcsolódott hozzájuk ingatlan adás-vétel. A vizsgálatok tapasztalatai alapján általánosságban elmondható, hogy az adózók figyelemmel kísérték az adómentes értékesítés 5 éves időhatárát, így tényleges kötelezettségük nem keletkezett.

A Kelet-budapesti Adóigazgatóság saját szűrés alapján kiválasztást végzett magánszemélyek 2008-2011. évi ingatlan értékesítésből származó jövedelem adójának cél szerinti felhasználása kapcsán, az adókiegyenlítésre jogosító összeg helyességének ellenőrzése tekintetében. Azon adózók kerültek legyűjtésre, akik a 2008-2011. évi szja-bevallásukban ingatlan értékesítésből származó jövedelem cél szerinti felhasználására vonatkozóan szerepeltettek adatot. Az így létrehozott állományból pedig azon nem egyéni vállalkozó magánszemélyek kerültek kiválasztásra, akinél az adott évben adó nem vizsgálat még nem került lefolytatásra, valamint a bevallásukban ingatlan átruházásból származó jövedelem cél szerinti felhasználásának kedvezményeként 50 000 Ft feletti adókiegyenlítést szerepeltettek. A VISKO adatbázis segítségével az adóigazgatóság azt is megvizsgálta, hogy az így szűrt adózói állományból mely adózók vásároltak az adott évi bevallás benyújtásáig ingatlant. Előbbiek figyelembevételével ellenőrzésre 16 adózó került kiválasztásra. A kiválasztással érintett adózók közül 13 esetben került sor egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló ellenőrzés elrendelésére, melyből 9 adózónál indokoltnak tartotta az adóigazgatóság bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés elrendelését. A 9 ellenőrzésből eddig 5 utólagos ellenőrzést zárt le eredményesen az adóigazgatóság.

Általános tapasztalatként elmondható, hogy az adózóknak nem volt tudomása arról, hogy 2007. december 31-ét követően nem volt lehetőségük adókiegyenlítést alkalmazni abban az esetben, ha az értékesített ingatlanból származó jövedelmet másik lakóingatlan vásárlására fordították. Az ellenőrzéssel érintett adózók közül többen nem tudták igazolni az ingatlan-értékesítésből származó jövedelem cél szerinti felhasználását.

A többi, ellenőrzéssel érintett 4 magánszemély esetében szintén nem az Szja tv. 63. § (2) bekezdésében meghatározott lakás célú felhasználás történt, azonban adófizetési kötelezettségük nem keletkezett tekintettel arra, hogy a lakóingatlan értékesítése 5 éven túl történt, illetőleg az értékesített ingatlan szerzőskori értéke magasabb volt, mint az eladáskori értéke.

Az illeték szakterület kontroll adatainak felhasználása nagymértékben leegyszerűsítette és felgyorsította az ellenőrzés folyamatát, egyrészt az ingatlan tranzakciók időpontjának, illetve az ingatlanok szerzőskori, illetve eladáskori értékének meghatározásában. A vizsgálatok folyamán jellemzően felmerülő probléma volt, hogy az adózók az adásvételi szerződésen kívül más dokumentumot nem tudtak a revízió rendelkezésére bocsátani, így a szerzés Szja törvénybeli tényleges időpontja – tehát az adásvételi szerződések földhivatalhoz történő benyújtásának időpontja – általában nem volt ismert.

Bevallások utólagos vizsgálatának tapasztalatai

A beszámolási időszakban a vagyongyarapodási vizsgálatok esetében a bíróság által elrendelt új eljárások során problémát jelentett, hogy míg a vagyongyarapodási vizsgálattal érintett adózónál az egyes évekre vonatkozó adó megállapítási jog a bírósági eljárás miatt nem évült el, addig az adózó állítása szerint neki kölcsönt nyújtó, vele gazdasági kapcsolatban álló személyeknél, gazdálkodóknál az adó megállapítási jog elévülése már esetleg bekövetkezett. A bírósági ítéletek szerint pedig esetenként más adózóknál már az ő szempontjukból elévült időszakokra kell kapcsolódó ellenőrzést lefolytatni. Szintén nehézséget okozott, hogy az alapellenőrzés befejezése és a bírósági ítélet között általában huzamosabb idő telt el, amelynek során a vizsgált adózóval kapcsolatban lévő gazdasági társaságok sokszor felszámolásra kerültek, megszűntek, így ezekkel kapcsolatos ügyleteket érintő tényállás tisztázása már a bíróság által megkövetelt módon szinte lehetetlennek bizonyult.

A vagyongyarapodási vizsgálatokat ellehetetleníteni szándékozó adózói magatartás még mindig jellemző. Az adózók a jogorvoslati kérelmeikben terjesztenek elő új vagy újként hivatkozott bizonyítékokat, külföldi, afrikai, vagy arab országok állampolgáraival kötött kölcsönszerződéseket. Az adózók nem nyilatkoznak, az iratpótlásra kötelező végzéseket előírtakat nem teljesítik.

A fentiek történtek abban az ügyben is, ahol az adózó nyilatkozata szerint korábban is rendelkezett különböző kölcsönökből forrásokkal, megtakarításokkal, de azokra nem kívánt hivatkozni, mivel azokat – saját állítása szerint - nem tudja az adóhatóság számára elfogadható módon bizonyítani. Ennek ellenére észrevételéhez két újabb kölcsönszerződést is csatolt, azonban kérte, hogy azokat a revízió ne vegye figyelembe. A revízióknak ugyanakkor hivatalból vizsgálnia kellett az ellenőrzés során felmerült új tényeket, körülményeket. Az adózó bár a vizsgált időszakot megelőzően készült, elévülési időn túli kölcsönökre hivatkozott (2005. évi), sérelmezte, hogy a revízió elévült időszakokra folytatta vizsgálatát. Az adózó kizárási indítványokat fogalmazott meg és beadványaiival, melyekben újabb és újabb eljárási cselekményekről kért részletes tájékoztatást, vagy panaszát terjesztett elő, az eljárás menetét akadályozta. Az ellenőrzés során tapasztaltak azt erősítették meg, hogy az adózó célja a revízió által elkövethető eljárási hibák keresése és a kifogásolt cselekmény alapján újabb eljárási cselekmények megtételére kényszerítő időhúzás volt, amely által minél nagyobb esélye lehet valamely ellenőrzés alá vont időszak elévülttetése, ez alapján a megállapított adóhiány csökkentése.

A vagyongyarapodási vizsgálatok esetében jellemző adózói magatartás, hogy az alapeljárás során még meglévő adózók a másodfokú eljárás során visszavonják jogi képviselőik meghatalmazását és az új eljárásban már magyarországi bejelentett lakóhellyel sem rendelkeznek. Az ügygondnok kijelölését követően lefolytatott eljárás észrevételi vagy jogorvoslati szakában ismét meghatalmazzák az alapeljárás során eljáró jogi képviselőt, ám még mindig elérhetetlenek, lakcím nélküliek maradnak. A jogi képviselők a fentebb kifejtett újabb és újabb eljárást és adózói tájékoztatást generáló parttalan ellenőrzési cselekményekkel igyekeznek az adóhatóság működését akadályozni, ellehetetleníteni.

A vállalkozások pénzforgalmi számlájáról jelentős összegű készpénzt felvevő, de annak vállalkozási célú felhasználását igazolni nem képes, adócsalás gyanús ügyletekkel érintett magánszemélyek – ún. **haszonhúzó**k – vizsgálatai közül több, jelentős összegű megállapítással zárult revíziót végeztek az adóigazgatóságok.

A NAV Pest Megyei Adóigazgatósága a Felszámolási és Végelszámolási Főosztály jelzése alapján vagyongyarapodási vizsgálat lefolytatását rendelte el egy magánszemély esetében. Az adózó egy gazdasági társaság volt képviselőjeként megbízási ideje alatt több alkalommal, nagy összegű készpénzt, összesen 346 301 000 Ft-ot vett fel a nevezett gazdasági társaság bankszámlájáról,

valamint 83 043 000 Ft-ot vett át a társaság új ügyvezetőjétől. A készpénzfelvételek után a pénzüsszegek további sorsa nem volt követhető, az adózó a vizsgálat során meg sem próbálta tisztázni nyilatkozatával, valamint dokumentumok bemutatásával a pénzüsszeg jogszerű, a társaság működtetése érdekében történő felhasználását, valamint azt a tényt, hogy a pénzüsszeggel nem sajátjaként rendelkezett. Az ellenőrzés a pénzüsszeget adózó megszerzett jövedelmének tekintette. Mindezek alapján a revízió az adózó terhére a vizsgált időszakban összesen 156 921 524 Ft adóhiányt tárt fel.

Egy, a Pest Megyei Adóigazgatóság által vizsgált magánszemély a 2009-2011. években összesen 1 499 675 000 Ft-ot vett fel egy olyan társaság bankszámlájáról, mely cégnek a készpénzfelvételek időpontjában már nem volt ügyvezetője, azonban az üzletész eladása és a bankszámlák fűlötti rendelkezési jog megváltozása a bank felé bejelentésre nem került. Az adózó nyilatkozatát során előadta, hogy a készpénzfelvételeket az új ügyvezető bizalmasának kérésére végezte és adta át részére. Az adózó azonban nem tudott a revízió részére bemutatni semmilyen hitelt érdemlő dokumentumot, bevételi pénztárbizonylatot, átvételi elismervényt, mellyel alátámasztotta volna az összegek átadását. A pénzüsszeg további útja a felvételek után nem volt követhető. A társaság számlavezető pénzüintőzetétől kapott dokumentumok, információk alapján a bankszámlához bankkártya nem tartozott, a bankfiókokban felvett pénzüsszegek tekintetében pedig a revízió azokat az összegeket vette figyelembe, melyek esetében a pénzüfelvétel - a banki bizonylatokból egyértelműen megállapíthatóan - az adózó volt.

Előbbiek alapján a revízió megállapította, hogy az adózó a felvett összegekről sajátjaként rendelkezett, amikor azokat a korábban ügyvezetése alatt álló társaságtól elvonta, és azokat nem a társaság működése, valamint gazdasági tevékenysége céljából használta fel. Mindezek alapján az adózónak az Szja tv. 28. § (1) bekezdés értelmében adóköteles bevétele, valamint a teljes összeg tekintetében egyéb jövedelme keletkezett. A revízió az adózó terhére személyi jövedelemadó adónemben összesen 168 234 219 Ft adóhiányt állapított meg.

Egy másik esetben a vizsgált adózó a 2010. év folyamán összesen 715 025 000 Ft-ot vett fel készpénz formájában egy olyan társaság számlájáról, melynek a készpénzfelvételek időszakában sem tulajdonosa, sem ügyvezetője, sem pedig alkalmazottja nem volt. A társaság bankszámla forgalmának áttekintése alapján a revízió megállapította, hogy a társaság a kibocsátott számláinak ellenértékét banki átutalás útján kapta meg. A vevők által számlára utalt összegeket még ugyanazon a napon - készpénz formájában - felvette a vizsgált adózó vagy ritkább esetekben a cég tárgyidőszakban hatályos ügyvezetője. Az adózó nyilatkozatában azt állította, hogy a felvett összegek közül a társaság alvállalkozói kerületek kifizetésére. A társaság vizsgálata során az ellenőrzés megállapította, hogy a társaság állítólagos alvállalkozói felé történő, jellemzően 5 millió forintot meghaladó készpénzfizetésekről az adóhatóság felé az Art. 17. § (9) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettségének egyetlen esetben sem tett eleget. A vizsgálatok (társaság, magánszemély) során a vállalkozás állítólagos alvállalkozói nem voltak beazonosíthatóak, de a megnevezett néhány külföldi társaság esetében sem nyert bizonyítást, hogy azok bármilyen szolgáltatást is nyújtottak volna a társaság részére. Az adózó jogi képviselője által bemutatott, a felvett készpénzüsszegekhez állítólagosan kapcsolódó nyugták másolat példányainak hitelessége sem nyert bizonyítást az eljárás során, azok kiállításának kizárólagos célja a készpénz formájában felvett összegekkel való fiktív elszámolások igazolása volt. Előbbiek alapján a revízió az adózó terhére személyi jövedelemadó adónemben összesen 290 738 542 Ft adóhiányt állapított meg.

A Pest Megyei Adóigazgatósága személyi jövedelemadó ellenőrzést végzett 2004-2008. évekre vonatkozóan egy olyan magánszemélynél, aki egy társaságban lévő üzletészét 2005-ben értékesítette. A társ főosztály által a társaságnál korábban végzett ellenőrzés kapcsán rendelkezésre állt a cég [redacted] nél vezetett bankszámlakivonata. A kivonatok alapján 2006-2007. időszakban a társaság számlájáról az adózó összesen 5 684 900 eFt-ot vett fel készpénzben. Az adózó a revízió során nyilatkozatában előadta, hogy a szóban forgó gazdasági társaságnál a pénzügyi gazdasági döntéseket nem ő hozta meg. A tulajdonrész értékesítését követően, mint meghatalmazott és alkalmazott, utasításra cselekedett. A 2006-2007. évi bevételhez ő jutott hozzá, banki átutaláson keresztül készpénz felvétellel, amit az új ügyvezetőnek átadott. Az átadásról 51 db átvételi elismervény készült, amit az adózó meghatalmazottja eredetben az ellenőrzés rendelkezésére bocsátott. Az átvételi elismervények tanúsága szerint az adózó összesen 5 653 336 eFt-ot átadott az új ügyvezetőnek/tulajdonosnak. Tekintettel arra, hogy az új ügyvezető román illetőségű volt, így az ellenőrzés megkeresést kezdeményezett a román adóhatóság felé a pénz átvétel körülményeinek tisztázásával kapcsolatban. A román adóhatóság válasza szerint az

ügyvezető nem lakik az általuk nyilvántartott lakcimen, jelenlegi tartózkodási helye ismeretlen. A külföldi megkeresésre érkezett válasz és a benyújtott átvételi elismervények tartalma indokoltá tették a szóban forgó dokumentumokon szereplő aláírások valóságának további vizsgálatát. Az ellenőrzés a Fővárosi Cégbíróságtól a társaság cégiratai közül beszerzett aláírási címpéldányon, üzletrész átruházási szerződésen, valamint az adózó által benyújtott átvételi elismervényeken (51 db) átvevőként feltüntetett, az új ügyvezető aláírásaként szereplő kézjegy összehasonlítása és elemzése érdekében frászakértőt rendelt ki. A szakvélemény tartalma szerint kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az 51 db átvételi elismervényen lévő átvevői aláírások egyike sem annak a személynek a kézírása, aki az aláírási címpéldányon látható és aki az üzletrész átruházási szerződést aláírta. Megállapításra került továbbá az is, hogy az aláírási címpéldányon és az üzletrész átruházási szerződésen lévő aláírás sem egyazon személytől származik. Előbbiek mellett az ellenőrzés a pénzáadásokra vonatkozóan tanúként meghallgatta az 51 db átvételi elismervényen tanúként szereplő magánszemélyt, aki két alkalommal is ellentmondásos tartalmú nyilatkozatot tett. Az adózó az ellenőrzés során tehát hitelt érdemlően nem igazolta a Kft. bankszámlájáról felvett összesen 5 684 900 eFt átadását, valamint azt sem, hogy a jelzett összeget a kft. nevében felhasználta volna. Mindezek alapján megállapítható, hogy az adózó 2006-2007. évekre a társaság számlájáról felvett összesen 5 684 900 eFt-ot sajátjaként kezelte, ezért az ellenőrzés teljes egészében az Szja tv. 4. § (1)-(2) bekezdése és a 28. §-a alapján az adózó egyéb jövedelemének minősítette. A jegyzőkönyvre érkezett észrevételéhez az adózó a revízió által felkért frászakértő véleményével ellentétes tartalmú szakértői véleményt csatolt, ami alapján az ellenőrzés felkérte a kirendelt frászakértőt véleményének kiegészítésére, aki az adózó által benyújtott vélemény megismerését követően korábbi véleményét fenntartotta. A kiegészítő frászakértői véleményben foglaltak alapján a revízió a jegyzőkönyvben tett megállapításait változtatlanul fenntartotta. Az ellenőrzés megállapításait előíró elsőfokú határozattal szemben az adózó képviselője fellebbezést terjesztett elő, a másodfokú adóhatóság határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta, mely jogerőssé vált.

Az önálló tevékenységből származó jövedelemmel szemben történő költségelszámolás szabályszerűsége kapcsán az adóigazgatóságok az alábbi problémákról számoltak be.

Az internetes értékesítés során a beszerzések költségoldalának igazolása sok esetben okoz gondot, mivel az internetes vásárlások számos esetben külföldi portálokon keresztül történnek, külföldi magánszemélyek, társaságok értékesítését igénybe véve. Az Szja tv. 4. § (3) bekezdése szerint költség igazolására az a bizonylat alkalmas, mely tartalmazza a költség összegének megállapításához szükséges valamennyi adatot (kiadás összegét, pénznemét). A magyarországi adózó esetében a revízió látja a folyószámlán lévő utalás megtörténtét, azonban ehhez semmilyen bizonylat, szerződés nem kapcsolódik. Az összeg és a pénznem ismert, azonban azt nem lehet konkrét, ténylegesen értékesített termékhez kötni. Jelenleg ezek a költségelemek az ellenőrzések során nem kerülnek elfogadásra, azonban az adózó érdekeit is figyelembe véve, a tényleges jövedelem megállapítása során fontos lenne elfogadhatóságuk.

A költségelszámolás mellett az önálló tevékenység kapcsán ugyan úgy probléma a bevétel eltitkolása. Ma már nem csak az internetes értékesítés, hanem a világhálón távmunkában végzett tevékenység is egyre nagyobb teret hódít. Ez a jövedelemforrás ugyan úgy látens marad, mind a klasszikus fizikai feketefoglalkoztatás.

A NAV Központi Hivatal Ellenőrzési Főosztálya az ATAR és a RADAR rendszer segítségével listát készített azon adózókról, akikről a 09K51-es (A kiállító szerv adatszolgáltatása az adóévi adókedvezményre jogosító összegről) adatszolgáltatási lapon 10 millió forintnál nagyobb összegben érkezett kontrolladat. Az így elkészült állomány összesen 872 adózót tartalmaz országos szinten, amiből 402 adózó a Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatóság illetékességébe tartozik, mely állományba tartozó adózók nagy részénél eddig nem került sor adónem vagy cél ellenőrzés lefolytatására.

A NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatóságának Ellenőrzési Tevékenységet Koordináló Főosztálya (továbbiakban: ETKF) az állomány további szűrését követően javasolta az illetékes adóigazgatóságoknak az egyedi kockázatelemzés elvégzését, és azt követően a vizsgálatok elrendelését a 20 M Ft-nál nagyobb fedezethiánnyal rendelkező adózók esetében.

A Pest Megyei Adóigazgatóság részére 32 adózó, Észak-budapesti Adóigazgatóság részére 28, a Kelet-budapesti Adóigazgatóság részére 14, és a Dél-budapesti Adóigazgatóság részére 19 adózó, így összesen 93 adózó esetében javasolta az ETKF az egyedi kockázatelemzést követően a vizsgálat elrendelését.

Az adóigazgatóságok által elemezésre került a megszerzett jövedelmek összege, az adózóra érkezett egyéb kontrolladat-szolgáltatások szerint teljesített kiadások, az ingatlan és gépjármű beszerzések és értékesítések adatai, valamint a magánszemélyek gazdasági érdekeltségei. Egyes esetekben szélesebb bizonyítási eljárás (banki, biztosítói megkeresések, tagi befizetések vizsgálata) vált szükségessé az adózók által nyilatkozott fedezetek ellenőrzéséhez, így a vizsgálatok nagy része még folyamatban van.

A már lezárt vizsgálatok eredménye azt mutatja, hogy a legtöbb adózó igazolt forrással rendelkezett a nagy összegű befizetett biztosítási díjak fedezetül, melyek a bankszámláikon a vizsgált időszak kezdetén a már meglévő pénzeszközök voltak.

Az elvégzett és a folyamatban lévő vizsgálatokról, az adóigazgatóságok tájékoztatását követően, a részletes tájékoztatás 2013. június 30-ig a NAV Központi Hivatal Ellenőrzési Főosztálya részére megküldésre kerül.

b) Egyéni vállalkozások esetében

Az egyéni vállalkozóknál a bevétel eltitkolása és a fiktív számlák befogadása terén az adóigazgatóságok újabb tapasztalatokkal ebben a negyedévben sem rendelkeznek.

Egy, a Dél-budapesti Adóigazgatóság által vizsgált egyéni vállalkozó olyan gazdasági társaság által kibocsátott számlák alapján számolt el költséget és vont le általános forgalmi adót, amely ténylegesen gazdasági tevékenységet nem folytatott, a számlákon szereplő szolgáltatásokat így nyilvánvalóan nem tudta elvégezni. A számlák hiteltelenségét a gazdasági társaságnál korábban végzett ellenőrzés megállapításai alapján tudta a revízió feltárni.

A bizonylati fegyelen, a bevétel megszerzése érdekében felmerült kiadásokról szóló számlák és más bizonylatok megőrzési kötelezettségének teljesítésére irányuló ellenőrzéseknél általános tapasztalat, hogy az egyéni vállalkozók jelentős hányada az ellenőrzés során nem adta át iratanyagát, sem könyveléssel, sem pedig bizonylatokkal nem rendelkezett. Azt, hogy vállalkozói tevékenységüket ténylegesen gyakorolták, a revízió egyes esetekben abból állapította meg, hogy erre utaló bevallásokat nyújtottak be, más adózók esetében pedig bankszámláik adatai alapján lehetett feltárni, hogy vállalkozói tevékenységükhöz kapcsolódó bevételekhez jutottak. Amennyiben a bankszámlák adataiból üzleti partnereik azonosíthatók voltak, a tényleges bevételek megállapítása érdekében a revízió nyilatkoztatta őket és a részükre kibocsátott számlákat is beszerezte tőlük.

A Kelet-budapesti Adóigazgatóság egy egyéni vállalkozó új eljárás keretében történő, még folyamatban lévő vizsgálata során találkozott egy eddig még nem tapasztalt rendkívüli esettel. Az adóhatóság az alapeljárás során annak okán, hogy az adózó a vállalkozási tevékenységre

vonatkozó bizonylatokat, nyilvántartásokat felszólítás ellenére nem bocsátotta az adóhatóság rendelkezésére, a valós adóalapot becslés alkalmazásával határozta meg. A másodfokú adóhatóság határozatában kimondta, hogy a becslés jogalapja fennáll, azonban az alkalmazott módszer nem alkalmas a valós adóalap valószínűsítésére. Adózó az új eljárás során a hivatalban két lezárt zsákkal megjelenve közölte, hogy azokban könyvelője által kezelt, egyéni vállalkozásával összefüggő iratanyag található. Nyilatkozata szerint a dokumentumok fertőzöttek, melynek igazolására rendelkezésre bocsátotta könyvelője ambuláns kezelőlapját és írásos nyilatkozatát, mely szerint orvosi tiltás ellenére adta át az iratanyagot, és az esetleges fertőzésért nem vállal felelősséget. Az adóhatóság tudomására hozta, hogy a fertőzött iratokat két zsákban helyezte el, majd a két zsák közé klórmeszet juttatott.

Az adóigazgatóság az esetleges fertőzésveszély kizárása céljából tájékoztatást kért az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Járványügyi Főosztályától. Tekintettel arra, hogy a zsákok tartalma az ellenőrzés számára ismeretlen volt, az esetleges adózási kifogások elkerülése érdekében a válasz megérkezéséig a zsákok sérthetetlenységét az adózó jelenlétében a revízió biztosította. Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal tájékoztatása alapján a dokumentumok – az ambuláns lapon feltüntetett kórokozók miatt – nem jelentenek fertőzésveszélyt, ezért a revízió kérte az adózót, hogy jelenjen meg az adóhatóság hivatali helyiségében a zsákok felnyitása és tartalmának átadása érdekében. Az adózó hozzájárult a dobozok és zsákok felnyitásához, azonban fenntartotta nyilatkozatát, hogy az iratanyag fertőző, és vállalta, hogy ennek igazolására újabb dokumentumokat szerez be.

Az adóigazgatóság a fertőzésveszély kizárása érdekében a Katasztrófavédelmi Igazgatósághoz fordult és kérte a zsákok elszállítását, átvizsgálását, és tájékoztatást arról, hogy a zsákok tartalma káros hatással lehet-e az emberi egészségre vagy a környezetre. A Katasztrófavédelmi Igazgatóság tájékoztatása szerint az ügy nem tartozik hatáskörébe és mint ilyet, visszaküldte az adóhatósághoz. A revízió ezt követően az Nemzeti Erőforrások Minisztériuma Egészségpolitikai Főosztályán telefonos úton tájékozódott, hogy az iratok fertőzőségeinek megállapítása és azok fertőzésmentesítése – ellenőrzésre alkalmas állapotban tartásuk mellett – mely közigazgatási szerv hatáskörébe tartozik. A telefonon megkeresett miniszteriális szerv válasza szerint a helyi tisztifőorvosi hivatal hatáskörébe tartozik az ügy, így erre vonatkozóan a revízió megteszi a szükséges intézkedéseket. Az adózó új eljárás során tanúsított magatartása valószínűsíthetően az ellenőrzés akadályozására irányul.

A vállalkozói jövedelem becslés útján történő megállapítását a beszámolási időszakban azon egyéni vállalkozók vizsgálata során alkalmazták az adóigazgatóságok, akik könyveléssel, bizonylatokkal nem vagy nem teljes körűen rendelkeztek.

Egy viszonylag ritkán vizsgált egyéni vállalkozói tevékenységhez, a temetkezési szolgáltatáshoz kapcsolódóan került sor vállalkozói jövedelem megállapítására becslés alkalmazásával a Pest Megyei Adóigazgatóság által. A vizsgált időszakban a vállalkozás az adóbevallás, valamint az átadott iratanyag alapján veszteséges volt, ezért először a költségekkel kapcsolatos számlákat vizsgálta meg revízió. A számlák mindegyike a vállalkozási tevékenységhez kapcsolódott, így a revízió feltételezte, hogy adózó bevételeiről nem minden esetben állíthat ki számlát, illetve könyvelésében és bevallásában nem szerepelteti azokat teljes körben. Ennek megállapítása érdekében, hogy az adózó a szolgáltatást pontosan hány alkalommal nyújtotta, a revízió megkereste azt a három önkormányzatot, melyek területén a rendelkezésre álló adatok alapján az adózó tevékenységét végezte, illetve adatszolgáltatást kért az elhunytak hamvasztását végző krematóriumoktól is. A vizsgálat során nehézséget jelentett, hogy bár a revízió az elhunytak adatait ismerte, azonban nem rendelkezett arra vonatkozó információval, hogy a szolgáltatást ki vette igénybe, ezért vélte, hogy az elhunytal azonos címen élő, hasonló nevű magánszemélyek lehetnek azok. Ezt követően az ellenőrzés nyilatkozattételre hívta fel írásban a hozzátartozókat, akik nagyrészt megerősítették azt, hogy az adózó által nyújtott szolgáltatást igénybe vették, azért ellenértéket fizettek, számlát azonban nem kaptak. A revízió az adózót is nyilatkoztatta bevételeivel és költségeivel kapcsolatban. Az adózó nyilatkozata szerint valamennyi költségét és szállítóját szerepeltette könyvelésében. A revízió a Pest Megyei illetékességű szállítók esetében kapcsolódó vizsgálatot folytatott le, a többi szállítót pedig nyilatkoztatta. A szállítók az adózó nyilatkozatát teljes mértékben alátámasztották, így a költségekre vonatkozóan becslést az ellenőrzés nem alkalmazott. Az alkalmazott becslési módszer alapján a vállalkozó jövedelme több mint 13 millió forinttal növekedett a vallott jövedelemhez képest.

A Kelet-budapesti Adóigazgatóság által gázolaj kereskedelemmel foglalkozó egyéni vállalkozónál, készleteltérésekkel összefüggésben megállapított, nem teljes körűen vallott termékbeszerzésre és értékesítésekre tekintettel, becslési eljárással került vélelmezésre az értékesítés tényleges bevétele. Az új eljárásban folytatott vizsgálat során az adózó a gázolaj kútoszlop és a pénztárgép közvetlen összekötöttségére hivatkozással állította, hogy pénztárgépen kívüli eladás nem lehetséges, a tartályból gázolaj a kútoszlop kiiktatásával nem termelhető ki, a pénztárgépben minden eladás benne van. A készleteltérés egyik lehetséges okaként a gázolaj hőmérsékletváltozással arányos térfogatváltozására, illetve a kútoszlop 0,5%-os lehetséges mérési bizonytalansággal történő működésére hivatkozott. Az új eljárásban folytatott helyszíni ellenőrzés és a beszerzett nyilatkozatok alapján is megállapítást nyert, hogy a gázolajtartályból külső szivattyúval is kitermelhető az üzemanyag, továbbá nem zárható ki más tároló tartályból, vagy hordóból is üzemanyag értékesítése, illetve a nagyobb mennyiségben vásárló mezőgazdasági vállalkozók részére más módon történő üzemanyag értékesítés sem. A készlet mennyiségi eltéréseit a vámterület által folytatott helyszíni ellenőrzések megállapításai is alátámasztották. Az értékesítés tényleges bevétele a készletekkel korrigált beszerzések mennyisége és az adózó által nyilatkozott, a beszerzési átlagárát – amely az anyag és áru beszerzés értékének és mennyiségének figyelembevételével került meghatározásra – 9 Ft-tal meghaladó eladási átlagár figyelembevételével került vélelmezésre. A kútoszlop 0,5%-os lehetséges eltéréssel történő mérése jelen esetben nem volt releváns a megállapított, értékesítésre került mennyiség vonatkozásában, mivel nem a pénztárgép szerinti mennyiség és érték került növelésre, hanem a ténylegesen beszerzett, és értékesítésre került mennyiség került figyelembevételre, melyből 0,5% levonása csak azért, mert a kútoszlop ilyen eltéréssel mérhető, nem volt indokolt. A gázolaj térfogatváltozásával kapcsolatban pedig megállapítható volt, hogy egyrészt az adózó a tényleges hőfokon vételezte be és értékesítette az üzemanyagot, másrészt a téli és a nyári eltérések kiegyenlíthették egymást. Az adózó kifogásolta, hogy az általa nyilatkozott árérték figyelembevételével került meghatározásra az eladási átlagár, azonban ezt az új eljárás során bemutatott jövedéki nyilvántartás margóján általa kézzel rögzített, eladási árakként megnevezett összegek is alátámasztották. Mindezekre tekintettel az alapeljárásban tett megállapításokat a revízió fenntartotta.

Egy másik adózó esetében személyi jövedelemadó és általános forgalmi adó tekintetében került elrendelésre bevallások utólagos vizsgálata, melynek során becslés alkalmazásával állapította meg az adóalapot és az adófizetési kötelezettséget a Kelet-budapesti Adóigazgatóság. A vizsgálat elrendelésére a NAV Központi Hivatala Ellenőrzési Főosztályának megkeresése alapján került sor, az egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló ellenőrzés lefolytatását követően. Az Ellenőrzési Tevékenységet Koordináló Főosztály kockázatkezelése szerint az adózó a 2011. évben elektronikus árverésen nagy értékű gépjárművet vásárolt, mely után bevallási kötelezettségének nem tett eleget, továbbá elévülési időn belül kereskedelmi mennyiségű gépjárművet vásárolt. Az adózó a vizsgált időszak egy részében egyéni vállalkozóként működött, fő tevékenységi köre közvetítési, ügynöki szolgáltatás volt, mely tevékenységi kör a gépjárművek saját névre vételét nem indokolta.

Az adózó a gépjárművekkel kapcsolatos bizonylatokat csak részben bocsátotta az adóhatóság rendelkezésére, így azon gépjármű vásárlások és értékesítések esetében, ahol az adózó a vételi, illetve eladási árat dokumentummal nem igazolta, a revízió nyilatkozattételre hívta fel az ügyletben részt vevő üzleti partnereket. Tekintve, hogy ennek ellenére sem minden gépjárműre vonatkozóan vált ismereté a szerződéssel, illetve nyilatkozattal alátámasztott vételi és eladási ár, így az adóalap megállapítása - iratok hiányában - becslés módszerének alkalmazásával történt. A becslés során az Eurotax értékbecslő programja által megadott értékeket vette figyelembe a revízió azon gépjárművek esetében, amelyeknél az értékesítésről nem áll rendelkezésre bizonylat, illetve más értékelhető adat, nyilatkozat. A vizsgálat során feltárássra került, hogy az adózó 5 év alatt összesen 21 db gépjárművet vásárolt és értékesített rövid időn belül jelentős haszonnal, így a tevékenységére tekintettel megállapítható, hogy az adózó saját nevében, üzletszerű gazdasági tevékenységet folytatott és adóalanynak minősül. Mindezek alapján a revízió a gépjármű értékesítés tekintetében általános forgalmi adó fizetési kötelezettséget állapított meg. Az üzletszerűen folytatott ingó értékesítés feltételei az adózónál fennálltak, így a gépjármű értékesítésből származó jövedelmet önálló tevékenységből származó jövedelemként határozta meg és vonta adózás alá az ellenőrzés.

A témában részletes tájékoztatást az Ellenőrzési Főosztály részére valamennyi vizsgálat lezárását követően küldünk.

10. Az EVA alanyok körében végzett ellenőrzések tapasztalatai³⁹

Az adóigazgatóságok az EVA alanyok tekintetében jelentős számú ellenőrzést nem folytattak a beszámolási időszakban, újdonságnak számító tapasztalattal ezen adóalanyi kör tekintetében nem rendelkeznek.

Az Észak-budapesti Adóigazgatóság által vizsgált esetben egy magánszemélynél elrendelt ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy az adózó egyéni vállalkozásában bejelentett tevékenységei között az általa ténylegesen gyakorolt főtevékenység nem szerepel, így erre nem alkalmazhatta az általa egyébként jogszerűen választott EVA adózási módot. Előzőekből kifolyólag a vállalkozói igazolványban nem szereplő tevékenységből elért bevételt önálló tevékenységből származó jövedelemként állapította meg a revízió.

A Dél-budapesti Adóigazgatóság egy olyan gyógyászati tevékenységgel foglalkozó egyéni vállalkozónál végzett vizsgálatot, akinek egyszerűsített vállalkozói adóalanyisága azért szűnt meg a 2012. évben, mert az adóhatóság nyugtaadási kötelezettség elmulasztása miatt megbírságot. Az adózónál az eva alapját és összegét rendelési idejét és rendelési díját figyelembe véve, becsléssel állapította meg a revízió.

Szintén a Dél-budapesti Adóigazgatóság által végzett ellenőrzés során egy adózó a revízió rendelkezésére bocsátott egy, a Pesti Központi Kerületi Bíróság által kiadmányozott ítéletet. A bírósági ítélet indoklása szerint a vizsgált időszakban szóbeli megállapodás jött létre a felperes (vevő) tulajdonát képező ingatlan vonatkozásában belsőépítészeti tevékenységek elvégzésére. A peres felek a munka határidejében nem állapodtak meg, a vállalkozói díj összegében azonban igen. Az alperes (vizsgált adózó) a vállalkozói díjat nem vitatta. Az adózó, előadása szerint, a felperes felé szolgáltatva a belsőépítészeti terveket. A felperes nem volt elégedett az alperes munkavégzésével, ezért a vállalkozás tárgyát írásbeli megállapodásba foglalták, melyben a szolgáltatások elvégzését korlátozták. A felek a vállalkozói díjat a megállapodás szerint alacsonyabb összegben állapították meg. Rögzítették, hogy az előleg átadására a szóbeli szerződés alapján került sor. A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az előleg és a tőke összeg után járó késedelmi kamatnak, valamint a perköltségének a megfizetésére. Az alperes nem vitatta a vállalkozói díj átvételét. Ellenkérelmét még azon az alapon is fenntartotta, hogy álláspontja szerint az alperes szavatossági igényként az elállás jogával nem élhet, mivel a szerződés teljesedésbe ment. A bíróság megállapította, hogy a szerződés ténylegesen teljesedésbe ment. A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta. A társaság iratanyagában nem található az alperes részére kiállított számla, illetve a kérdéses összeggel megegyező nyugta sem. A vállalkozás szigorú számadási nyomtatványok nyilvántartása szerint nem rendelkezett nyugtatómóbbel a vizsgált időszakban. Az adózó vizsgált időszaki bevételi nyilvántartásában a kérdéses összeg nem került feltüntetésre. Tekintettel arra, hogy a bíróság megállapította a teljesítést, valamint mindkét fél által elismerten ezért pénz átvételére, illetve átadására került sor, a revízió az Eva tv. 7. § (1) és (2) bekezdése alapján a társaság vizsgált időszaki egyszerűsített vállalkozói adó alapját a kifizetett összeggel megnövelte.

11. A TB alapokat, szociális hozzájárulási adót érintő vizsgálatok tapasztalatai⁴⁰

a) Kiválasztás

A Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatóság Ellenőrzési Tevékenységet Koordináló Főosztálya szűrést végzett azon egyéni vállalkozók esetében, akik 2012-ben a 1258-as bevallás benyújtására kötelezettek, de nem nyújtották be a bevallásukat, nem nyújtottak be a 1258-as bevallás pótlására NY bevallást. A leválogatás során azok az adózók kerültek az állományba, akik jelenleg is működő főfoglalkozású nem evás egyéni vállalkozók.

³⁹ A fejezet készítője: [redacted] (Tel.: [redacted])

⁴⁰ A fejezet készítője: [redacted] (Tel.: [redacted])